

[Rahbæk Møller]

dukter, men der var desværre stort set ingen, der ville midlerne.

Ministeren snakkede i det væsentlige udenom ved at sige, at der foregår meget, og han henviste til to ting. Den ene ting var, at der foregår mærkning i betydeligt omfang, og det er da også rigtigt. Jeg var i øvrigt glad for at høre, at der nu også kommer krav om mærkning vedrørende husholdningsmaskiners energiforbrug. Det har vi efterlyst før, det er rart, at det nu kommer. Den anden ting var statslig støtte til produktudvikling. Disse to ting, produktudvikling og forbrugerpålysning, arbejder man på, men den anden side af det, at stille bestemte krav, vil ministeren åbenbart ikke.

Hr. Lærke var selvfølgelig enig med ministeren. Han havde en bemærkning, som jeg ikke helt forstod. Han sagde, at han var bange for, at det ville svække dansk industri, hvis vi stillede krav til produkter, der markedsføres her i landet. Det forholder sig stik modsat, og det er selvfølgelig årsagen til, at EF ikke vil finde sig i det. Hvis vi stiller krav til produkter her i landet, indfører vi delvis et beskyttet hjemmemarked, fordi danske producenter indlysende hurtigere vil omstille sig på det danske marked end på andre. Når vi samtidig gør det på et område, hvor vi ved, at der vil komme stigende krav i udlandet også på længere sigt, har vi faktisk givet dansk industri en fortrinsstilling. Der er ikke tvivl om, at forslag som dette både vil virke importbegrænsende og endda på ret kort sigt eksportstimulerende.

Hr. Fogh Rasmussens bemærkninger var interessante på et andet felt. Han afviste at stille krav, men gik i stedet for ind for at styre det ved hjælp af afgiftspolitikken, hvis jeg forstod hr. Fogh Rasmussen ret. Det minder mig om, at for et par år siden havde SF et forslag med ganske samme intentioner, hvor vi blot i stedet for de krav, vi nu fremfører, foreslog at styre det ved hjælp af afgiftspolitikken, idet vi foreslog, at afgiften på husholdningsmaskiner skulle beregnes efter energiforbruget. Jeg kan ikke forstå hr. Fogh Rasmussens bemærkninger anderledes, end at han nu er tilhænger af det forslag, og det er da glædeligt. Så må vi tage det op og se, om vi kan komme igennem ad den vej.

Hr. Ole Bernt Henriksen havde en interessant bemærkning. Det var ikke så meget det med, at der er et direktiv på vej. Jeg ved

godt, at EF arbejder med de problemer, og at vi før eller senere bliver nødt til at løse nogle af dem, og o.k., det skal EF for en gangs skyld ikke have utak for. Det var mere det, jeg forstod implicit, at vi ikke behøvede at vente, sådan måtte jeg forstå hr. Ole Bernt Henriksens bemærkninger, vi kunne godt gå i gang af os selv. Vi kan vente, vi kan følge EF, eller vi kan gøre noget selv. Jeg tror ikke, det er rigtigt, desværre. Jeg håber, at vores EF-medlemskab er af en sådan karakter, at vi kan tage den form for initiativer, men jeg er meget sikker på, at Domstolen vil anse sådanne krav for uforenelige med bestemmelserne om tekniske handelsrestriktioner.

Hr. Askjær Jørgensen sagde, at danske producenter nok skal holde underlødige produkter ude af sig selv. Vi har undersøgelser af de ting. Der er f. eks., for igen at tage det, himmelvid forskel, meget, meget store variationer med hensyn til energiforbruget, og det forsvinder ikke af sig selv på grund af markedskræfterne.

Fru Janne Normann skal jeg takke for en positiv indstilling. Som jeg var inde på tidligere, er dette en af måderne at komme igennem på. Der kan overvejes flere forskellige måder. Vi har selv i tidens løb foreslået forskellige modeller, så jeg er sikker på, at vi og det radikale venstre kan blive enige om en måde at angribe dette problem på.

Hr. Brusvang og hr. Mølgaard har jeg jo ikke meget at takke for, for de var begge reserverede, og medmindre denne reservation opløser sig i positiv handling, er det jo beklageligt. Jeg forstår på hr. Mølgaard, at det er ud fra en helt principiel, fundamental, liberalistisk holdning, man simpelt hen ikke vil have, at staten blander sig i produktionslivet. Det kommer vel ikke bag på hr. Mølgaard, at det ikke er socialistisk folkepartis holdning til tingene.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg er nødt til at korrigere hr. Rahbæk Møller, men inden jeg gør det, vil jeg gerne anbefale en ting: kunne EF-modstanderne i denne sal ikke gøre sig den ulejlighed at sætte sig lige så godt ind i tingene, som vi andre gør? Det er trættende at skulle blive ved med at høre sådan nogle misforståelser.

Lad mig sige det så klart, som det overhovedet kan siges: EF kan aldrig forhindre os i